

MŪSŲ LIETUVA

NOSSA LITUANIA

Caixa postal 4421
01000 São Paulo, E.S.P.

Diretor responsavel
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO.
Redator: JONAS KIDYKAS
Adm.: JONAS BRUŽIKAS
919

Metinė prenumerata: 25,00 Kr.
Vienas numeris: 0,50 cts

NR. 12 (1234) .1972 M. KOVO - MARČO 23 D. - R. JUATINDIBA, 20; 03124 - S. PAULO ESP. TEL. 273.0338

DIDŽIOSIOS DIENOS

III ATSTOVAI RUOŠIASI KONGRESUI

Ar kas buvo daugiau ar mažiau tikęs, o net ir visai netikęs, negalės nepripažinti, kad iki pat paskutiniosios nelaimės, kai Lietuva pasiglemžė rusų bolševikai, pačios didžiausios ir didžiajai daugumai Lietuvos žmonių buvo Didžiosios Savaitės dienos ir Velykų šventės. Jos buvo tikro dvasinio pakilimo, susikaupimo, rekolekcijų, metinės išpažinties ir Komunijos metas. Pamaldose dalyvauti stengėsi visi, kas tik galėjo išlikti iš namų. O jau Velykų Prikėlimas, kaip ir visa naktis iš Didžiojo Šeštadienio į Velykų rytą buvo mūsų žmonėms toks brangus įvykis, kad tik didelio reikalo verčiami liko namie.

Tos dienos buvo ir tuo brangios ir mielos, kad jau ėjo galan sunkus pasninkas, baigėsi ir žiemos šalčiai, ir pavasario „monai“ džiugino žmonių širdis. Tos šventės kilniai rimčiai nustatyt ir palaikyti net Valstybinis Teatras nebestatė vaidinimų Didžiąją Savaitę, neopera neveikė. Radijo bokštuose sušvisdavo milžiniskas elektros lempučių kryžius, kurių galėjo matyti per keliolika kilometrų nuo Kai no miesto.

Tinkamai dvasios nuotaikai sudaryt prisidėjo bažnyčiose pravedamos rekolekcijos, graudūs verksmai, stacijos ir kitokios pamaldos. Tik labai labai apsileidę nesistengdavo prieš Velykas atlikt savo metinį sąžines išsivalymą. Taip, neginčijamai, Didžioji Savaitė, ypač paskutinės trys jos dienos ir Velykos buvo jauste jaučiamos, stipriai išgyvenamos religingųjų Lietuvos žmonių.

Į užjūrius iškeliavę, kur tik savo parapijas turėjo, lietuviai pakikė tas senas savo tėvų tėvų Didžiosios Savaitės ir Velykų švenčių tradicijas. Dar gyvi atminimai pačiame S. Paulyje, kaip Zelinoje ne

Rūpintojėlis

tik bažnyčia, bet ne šventorius netalpindavo visų lietuvių tikinčiųjų, atėjusių į Velykų pamaldas. Jei jie nebūt jautę kokio nors dvasios atsigavimo ir pakilimo, vargiai būtų taip gausiai dalyvavę. (Čia nekalbama apie visuomet atsirandančius žiopsuotojus. Jų netrūko nė mūsų Velykų progomis. Bet tokių buvo (nukelta į 9 pusl.)

Vasario 16 minėjimo proga São Paule buvo renkami jaunuoliai, kurie atstovautų Braziliją II-ame Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongrese JAV-se ir Kanadoje šį liepos mėnesį. Buvo 29 kandidatai, kurių 22 kviečiami ruošti Kongresui. Kai kurie išrinktieji negalės vykti dėl švietimo reformų ar dėl kitų priežasčių, todėl didesnis skaičius besiruošiančių užtikrins, kad tikrai visi 17 Brazilijai paskirtų oficialių atstovų nuvyks.

Pranešdamas sąrašą, Brazilijos JK Komitetas, vadovaujamas pirm. Arūno Steponaičio, primena, kad tai yra sąrašas atstovų. Šalia atstovų vyksta dar tautinių šokių grupė (šokėjų dalis bus irgi iš atstovų tarpo) ir paskiri asmenys, kurie, būdami iš jaunimo tarpo, taip pat turi teisę dalyvauti visuose Kongreso įvykiuose ištisą mėnesį. Iš Brazilijos dalyvaujančių skaičius nėra ribotas, riboti tik finansai, kuriais jaunimo kelionę galima remti. Kiekvienas, turintis pinigų už kelionę, gali kartu vykti ir pilnai dalyvauti.

Ligi šiol iš atstovų reikalaujama tiek: įmokėti šimtą dolerių kelionei lėktuvu; dalyvauti intensyviame kurse JK-ui ruošti, kuris vyks Vila Zelinoje sekmadienį popiet. ir apims lietuvių kalbą, dainas, diskusines temas bei kitus dalykus.

I š r i n k t i e j i

Aleknavičius, Ant. ilgametis Žilvičio narys ir akordeonistas, ateitininkas; Aleknavičiūtė Marytė, taip pat žilvitiė ir ateitininkė; Aleknavičiūtė Vera, žilvitiė, ateitininkė, J. K. narė, Zelinos lituanistinės mokyklos mokytoja, dalyvavusi taut. šokių mokytojams kursuose; Ambrozevičius Willy, Priklausęs Lietuvių Sąjungai Brazilijoje, Bagdžiūtė Regina, dabartinė Žilvičio taut. šokių mokytoja, (Nukelta į 9 psl.)

KELETAS MINČIŲ ARTEJANČIO KONGRESO PROGA

Kai kalbam apie šią dieną, žinome kad į ją vedė laiko eiga, o per jos seks rytojus. Mes kalbam apie dabartį praeities ir ateities kontekste.

Kai vadinamės lietuviais, mes žinome, kad iš šaknų prasikalėm pro dirvą, kurios gal niekad nematėm. Mes matėm saulę neatitrauktai nuo žemės, kurios gal nelietėm, ir todėl mūsų gaublys įskeltas tol, kol joje giliai atsikvėpsim.

Mes tikimės, kad mūsų ilgesys, kad ugnis, nendrėje nešiojama, neuždus, kad po mūsų seks mūsų minties žmonės.

Ši diena, tačiau, turi kitą — pilnos dabarties — dimensiją. Jos negalima chronologiškai susitautyti. Ji yra visa, kas dabar žemėje yra, iš karto.

Mes nebegalime Lietuvos sienų nustatyti, nes Lietuva neturi ribų. Pūkės sėklos išsklaidytos. Ten, kur jas vėjas nunešė, jos auga ir žydi. Ten jos maitinasi, stiprėja. Jos panašėja į aplinką; prisitaiko, kad galėtų išsilaikyti ir tarpti, bet jų branduolys yra iš kitur, ir tuo jos lieka savimi.

Mes kartais jaučiames tokie trapūs. Mes rūpestingai saugojame savo svajones. Jeigu jų neliks, ką paliksime savo vaikams?

Lietuva yra daug kur. Ji yra kitaip kalbančiuose negu mes, kitaip gyvenančiuose, kitus sap-

nus sapnuojančiuose. Ji vaikščioja ju, kaip ir mūsų, namuose, isiterpia į jų mintis, klaidžioja jų sapnuose, lyg ko ieškodama, nerimdama.

Lietuva dainuoja ir šoka po karšta tropikine saule. Ji nudega, šypsosi, džiaugiasi nuostabiai mėlyniu dangum.

Lietuva iškyla iš ežerų tarp kalnų, apie kuriuos seniau net nežinojo. Ji pasitinka saulę rytuose ir išlydi ją vakaruose. Ji pažįsta mėnulio visokeriopą veidą.

Nes Lietuva yra mumyse. Mes esame Lietuva. Mes ilgimės žemės, mes neištraukiam savo šaknų, bet, tuo pačiu, žinome, kad ir ten, kur mes esame, ji yra.

Kai susirinksim, kažko neap-tariamo šaukiami, būsim skirtingi. Mūsų akys atspindės kitą gyvenimo patirtį, mūsų žodžiai bus kilę iš kitų sąlygų. Vieni bus keletą bloką atėję, kiti vandeny-nus ir žemynus perskridę. Visi būsim tiek pat toli nuo Tėvy-nės.

Jeigu paduosime vieni kitiems ranką, jeigu priglausim vienas kito nerimą, jeigu suprasim nusivylimą, nes būsim ne visi, ir ilgesį, kurio niekas kitas suprasti negali, tada žinosime, kad mūsų Tautos gyvenimas remiasi ne tik svajonėmis ir sapnais — nors jie

labai reikalingi, — ne vien pri-siminimais ir viltimis, bet pilną-ja dabartimi, kuri yra tiek įvairi, kiek įvairūs esame mes, ir tiek vientiša, kiek vieningi įstengiam-būti.

Jaunimo darbas ir širdis —
lietuvių tautos ateitis!

SOVIETAI NAIKINA TAUTAS GREIČIAU NEGU KARAS

Vyskupo Vincento Brizgio raštas prezidentui

Chicago. — Vasario 16 d. pro-ga vysk. V. Brizgys pasiuntė laišką prezidentui Nixonui ir Sena-to bei Atstovų rūmų nariams. Rašte primena visų pasiilgtąją taiką, bet drauge pažymi, kad neįmanoma taika be laisvės ir tei-singumo. Tokia taika yra taikos karikatūra, ir tuo reiškiasi Sovie-tų Sąjunga su savo priverstinųjų darbų ir koncentracijos stovyklo-mis, kurios pripildytos pavergtų kraštų žmonėmis. Milijonai Eu-ropos žydų, lenkų, ukrainiečių ir baltiečių yra žuvę koncentraci-jos stovyklose. Naciai išžudė dau-giau negu tų tautų žmonių yra žuvę karuose. Sovietai vykdo tą

patį planą nuo to momento, kai tik minėtus kraštus pavergė. Ir toks planas būtų pradėtas vykdy-ti tuo pačiu momentu, kai tik ku-ris kraštas būtų įjungtas į komu-nistų imperiją.

Keista, kad tie, kurie siūlo ne-delsiant besąlyginiai kapituluoti Indokinijoje, sąmoningai užmer-kia akis prieš smulkmeniškaai su-planuotą Sovietų Sąjungos pa-vertgtų tautų genocidą. Sovietų pavergtos tautos naikinamos grei-tesniu tempu, negu jas būtų nai-kinęs karas. Jeigu ta Sovietų "tai-kos" politika užsitęs ilgiau, kai kurios mažosios tautos bus visai išnaikintos.

Vysk. Brizgys primena, kad bū-tų hipokritiška priimti sovietinę taiką be laisvės ir teisingumo už-grobtoms tautoms. Toliau taika tik keltų nepasitikėjimą laisvo-jo pasaulio vadais ir jų iškilmin-gais pažadais. Tik tos tautos tik-rai siekia taikos, kurių taika yra paremta teisingumu ir laisve. Tik tokias taiką mylinčias tautas vaizduoja Jungtinių Tautų čarte-ris.

TRUMPAI

Prof. Viktoras Ruokis mirė Kau-ne, 1971 m. gruodžio 26 d. Jis buvo il-gametis Lietuvos Žemės Ūkio akade-mijos dirvožemio katedros vedėjas.

V. Ruokis gimė 1885 m. Švenčionių apskr. Ruokis 1919 m. atgaivino Dotnu-voje žemės ūkio ir miškų mokyklą. Dotnuvos žemės ūkio technikumą pa-vertus į Žemės ūkio akademiją, ėjo agrochemijos ir geognozijos katedros vedėjo pareigas; nuo 1927 m. buvo do-centu, nuo 1931 m. — ekstraordinari-niu professorium Dotnuvoje. Jis vado-vavo Akademijos dirvožemio katedrai iki 1968 m.

Velionis 1914-15 m. yra dirbęs Centri-niame lietuvių nuo karo nukentėjusiems šelpti komitete Vilniuje; ten veikė "Rū-tos" draugijoje ir buvo "Rūtos" choro dirigentu; vedė žemės ūkio skyrių Lie-tuviškoje Enciklopedijoje Kaune bei rašė mokslo žurnalams nepr. Lietuvo-je.

Ruokis yra daug Keliavęs po Euro-pos ir Afrikos kraštus. Iš visos eilės jo parašytų mokslo darbų, minėtina:

"Neorganinė chemija", "Dirvožemio mokslas", "Pietų Lietuvos dirvože-miai" ir kt. Jis prisidėjo prie pirmo-jo Lietuvos dirvožemių žemėlapiu, 1951 metais, išleidimo.

✗ Ekonomistas, doc. Mykolas Raga-vicius mirė Vilniuje 1971 m. Lapkri-čio 16 d. Jis buvo gimęs 1896 m. spa-lio 31 d. Utenos apskr. Ekonomikos mokslus baigė Kaune ir dirbo Finansų Ministerijoje, gyvai veikė ko-operaci-jos srity. Nuo 1947 m. dirbo Vilniaus universiteto Ekonomikos fakultete, 1958 m. jam buvo suteiktas docento vardas. Palaidotas lapkričio 18 d. Antakalnio kapinėse Vilniuje.

✗ Lietuvoje minėta Stasio Sodeikos 75 m. amžiaus sukaktis. St. Sodeika, vienas iš kelių brolių Sodeikų, teatre yra dirbes 34 metus, iš jo pasitraukė 1957 metais.

✗ Vilniaus filharmonijoje gruodžio mėn. pabaigoje koncerte dalyvavo du Dvarionai — tėvas profesorius Balys ir sūnus smuikininkas Jurgis. Atlik-tas B. Dvarionio Koncertas smuikui su orkestru ir J. Bramso Trečioji

simfonija.

✗ Indijoje, Bombėjuje iš-leisti Lietuvos poeto Vacio Reimerio eilerasčiai, pava-dinti "An Indian Melody". V. Reimeris Indijoje lankė-si du kartus. Eilerasčiai versti iš rusų kalbos.

✗ Vilniuje neseniai baig-tas sukti filmas "Mažoji iš-pažintis", pagal rašytojo Vyt. Bubnio apysaką "Arbe-ronas". Vaizduojami 17-me-čio pergyvenimai, jo dvasi-nis pasaulis.

KUR STUDENTAI?

Taip klausia Australijos lietuvių laikraštis "Mūsų Pastogė." Po ilgesnių samprotavimų jis sako: Nejaugi (mūsų studentai) yra tokie apklautę, tokie nejaunatviški, tokie surambėję, kad jiems nerūpi blogai susitvarkęs pasaulis, nei dvasinio gyvenimo problemos, nei engiama Tėvyne kartu su visu ketvirtadaliu pasaulio? Nejaugi jie šiandieną suspėjo pasislepti už būsimųjų žmonių sijono? (Gial geriau būtų sakyti: už sijono likučių, už kurių ir lėlę jau sunku būtų paslepti. R.(J.K.)

Jau maždaug metai laiko, kaip mes pradėjom džiaugtis būriu mūsų lietuviškojo jaunimo, susibūrusio i Nemuną ir Žilvitį tautiniams šokiams šokti. Ir pagrįstai juo džiaugiamės. Bet šitas džiaugsmas neturėtų tiek apžilbinti mūsų akis, kad mes nebematytumėm, kokį mažą nuošimtį mūsų jaunimo tie du samburėliai sudaro. Likusio didžiojo procento mes nematom jokiam lietuviškame subvime, jokiam parengime, koncerte nei šokuose. To niekur nematomo lietuviško jaunimo skaičiunama ir didžioji mūsų studentijos dauguma. Tai kur yra tas jaunimas, ir vaikinai, ir mergaitės?

Yra daug karčios tiesos pasakyta "Mūsų Pastogėje" tuo trumpu sakiniu australams vaikinams lietuviams: "Nejaugi jie šiandien suspėjo pasislepti už būsimųjų žmonių sijonų?" Mūsų gyvenimo tikrovė atsiliepia ne pašaipa, bet skaudžiu pritarimu: Taip daugelis mūsų lietuviškojo jaunimo išsislapsto už būsimųjų žmonių sijonų ar vyrų kelnių. Tik susidraugauja vaikinai mergaitė, ir dingsta iš viso kultūrinio drauginio mūsų gyvenimo, nors prieš tai gal keletą metų jame dalyvavo! Čia mūsų jaunimas persiėmė nelemta portugalų-ispānų kultūros įtaka, kad susidraugavę nebegali niekur nei atskirai rodytis, nei viens kito iš akių paleisti, o turi visą laisvalaikį tik vienas kitu gėrėtis. Ispanai, portugalai, atrodo, neturėjo progos pastebėti, kaip labai toks jų paprotys nuskurkina jaunuolius, kaip susiaurina jų gyvenimo akiratį ir kultūrinius bei dvasinius polėkius. Juk juodu belieka tik du. Tik du žmones, per ilgesnį laiką negali viens

kitam daug duoti, jei patys iš kitur nepasipildo savo žinių, svajonių ir polėkių. Jiedu nebegali viens kito praturtinti. Ir tada arba pasitenkina mažai kultūringų žmonių gyvenimu, kuriems berūpi tik geria pavalgyti ir apsirengti, na dar ir pasilinks minti. Bet linksinasi irgi tik gana primityviškai, nes džiaugsmo ieško tik valgyje, gėrime, juokeliuose ir kūne. Bet ar tai yra tikrai kultūringo, susipratusio žmogaus gyvenimas Geresnis valgis ir drabužis, patogesni namai dar nėra tikrai kultūringo žmogaus ženklai. Ir tikri žvėrys gali taip gyventi, kaip rodo visokių Amerikos gengsterių gyvenimas.

Tai prisimenant ir regint, kokiu nepažangiu keliu yra pasinešę eiti mūsų jaunimas, turim dažnai, įvairiausiom progom jam priminti ir parodyti, kad ir susidraugavus, tiek savo pačiu vispusiškesniam išsivystimui, tiek tautos ir gyvenimo krašto labui, reikia, būtinai reikia dalyvauti organizacijose, choruose, vaidinimų ir kitokiuose rateliuose. Kur sutampa abiejų skoniai ir gabumai, tedalyvauja abu kartu tame pačiame ratelyje ar chore, ar organizacijoje. Kur skoniai ir interesai išsiskiria, duot viens antram laisvę lankytis vienam ir vienai sau įdomiuose rateliuose ir taip save praturtinti. O kai po tokių susirinkimų ir posėdžių po repeticijų vėl susitikę drauge, kiek bus naujų kalbų, naujienu papasakoti, kiek naujų minčių pasidalyti.

Ne, jaunime, nesislapstyk už būsimųjų žmonių sijonų ar būsimųjų vyrų kelnių! Tai tikras būdas save sumenkinti, palikti dvasiniu, kultūriniu, skurdeiva!

J.K.

Patys jauniausi lietuviukai demonstravę prie sovietų pasiuntinybės Waschingtone. Rusai jų labai išsigando, kad užsidarė duris ir neįsileido vidun, nepriėmė jų dovanėlių Simui Kudirkai persiųsti.

JUOZAS LAISNYS. S. J.

VIENINGOS VEIKLOS SIEKiant

Visi nori vienybes. visi jos siekia, bet kai kurie, jos siekdami, eina tokiais keliais kurie tegali skirti, o ne vienyti. Kai kurie labai klaidingai galvoja, kad vienybe bus tada, jeigu visi "pusį vieną dūdą" Ne, visi pūsdami į tą pačią dūdą, vienybes niekad nepasieks, bet tuoj susiginčys ir susimuš nes kiekvienas norės pusti pirmutinis, kiekvienas kitam pradės tuoj prikaišioti, kad jis jau per ilgai pučia. Tegul kiekvienas pučia į kitą dūdą, bet taip, kad netrukdytų kaimynui, kad visų pūtimas derintųsi, kad išeint harmoninga simfonija, o ne nervus gadinūs disonansas.

Laukti, kad niekad disonansų nesukeltų kiekvienas atskiras individas, būtų utopija, bet mes galime ir turime laukti, kad mūsų pagrindinių organizacijų, institucijų ir veiksmų veikla būtų harmoninga, kad visi kitiems nekaišiotu lazdu į ratus. O nesklaidumai ir disonansai įvyksta tada, kai kiekvienas veržiasi pūsti į tą pačią dūdą, kai kiekvienas nori būti vyriausias, kai nepakencia, jei kai kuriuos darbus atlieka kiti, stovintieji šalia. Tad gal didžiausia nevienybes priežastis ir yra ta, kad nemokame pasiskirstyti darbų, nesuvokiame, koks turėtų būti vienos ar kitos institucijos pagrindinis uždavinys.

Gal būtų daugeliu viena neaiškiausių sąvokų yra Lietuvių Bendruomenė. Tikrai keista, kai kartais išgirsti kalbant, kad LB turėtų įeiti į Vliką ar į Alta. Juk kas gi yra ta Lietuvių Bendruomenė? Ar tai yra kokios nors atskira organizacija, kaip daugelis kitų mūsų organizacijų, kurią galima išnėšyti arba neįsirašyti? Ne, Lietuvių Bendruomenė tai yra visi lietuviai, nesvarbu ar mes turime jų sąrašus, nesvarbu ar jie moka socialinio lidarumo mokesčių. Jeigu jie jokioje lietuviškoje veikloje nedalyvauja ir jos neremiam, tai yra pasyvūs, bet vis tiek mūsų lietuvis

NIKSONAS KINIJOJE

"Viskas atrodė kaip sapnas, ir staiga, kaip pirmosios mėnulio fotografijos", taip apibūdinovienas amerikiečių žurnalas Niksono kelionę į Pekiną. Iš tiesų, po 22 metų tarimo, grasinimų ir politinio įtempimo metų, dviejų didelių tautų atstovai pradėjo taikiai kalbėtis, viens kitą vaišinti ir dalintis nuomonėmis. Žinoma, Niksono kelionė buvo gerai paruošta jo patarėjo Henry Kissinger, kuris praėjusių metų liepos ir spalio mėnesį aplankė Kinijos premjerą Čou En-Lai ir paruošė pokalbių temas.

Pradžioje atrodė, kad JAV prezidento priėmimas bus šaltas. Erodrome ir gatvėse nebuvo vėliavomis mosikuojančių minių, spaudoje nė vieno žodžio apie svečių, o pakeliui sutiktieji žmonės nerodė jokio entuziazmo. Bet kas pažįsta kinų papročius, tuojau pastebėjo, kad dviejų tautų susitikimas atneš gerų vaisių. Vos pasveikinęs JAV prezidentą ir palydėjęs jį pro garbės sargybą, Kinijos premjeras pareiškė, kad jį noris pamatyti Mao Tse-Tungas, komunistinės Kinijos galva. Tai visus nustebino. Paprasčiau Mao priima valstybės vyrus tik deryboms pasibaigus.

Niksonas Kinijoje išbuvo 5 dienas. Aplankė garsiąją kinų sieną, imperatorių rūmus, tris miestus ir praleido apie 30 valandų deryboms su premjeru. Ko jis pasiekė tomis derybomis?

JAV vyriausybė neturėjo jokių iliuzijų, kad derybos bus lengvos, ir kad jos išspręs visus reikalus. Bet, kaip sako kinų priežodis, "kas nori nukeliauti tūkstantį mylių, tas kelionę turi pradėti pirmuoju žingsniu". Taip pasielgė JAV atstovai. Po penkių dienų pokalbių, Kinijos ir JAV vyriausybės išleido tokio turinio komunikatą:

1- Abi pusės sutinka, jog nežiūrint socialinių sistemų skirtumų, valstybės turi respektuoti viena kitos suverenumą ir teritorijų neliečiamybę. Nei viena valstybė nepriėjo dominuoti Azijos ir Ramiojo Vandenyno kraštams.

2- Abi pusės sutaria, jog reikia didinti JAV ir Kinijos pasižinimą mokslo, technikos, kultūros, sporto žurnalizmo srityse, nes tai padėtų abiem kraštams.

3- Abi pusės sutinka, jog ir prekybos ryšiai gali būti naudingi. Todėl jos susitaria praplėsti prekybą.

4- Abi pusės sutinka palaikyti įvairiais būdais politinius ryšius.

Todėl JAV karts nuo karto pasiūsi Pekiną savo atstovą konkrečioms pasitarimams ir nuomonėms pasikeisti.

5- Kinijos vyriausybė laiko Taivano salą savo teritorijos dalimi. JAV taip pat pripažįsta, jog Taivano sala yra Kinijos dalis. Ji nori, kad šį klausimą išspręstų patys kinai. JAV prižada atitraukti savo kariuomenę iš Taivano, kai ten sumažės įtampa.

6- Kinija yra priešinga Japonijos militarizmo atgijimui. JAV nori palaikyti draugiškus ryšius su Japonija.

7- JAV nori, kad Indokinijos tautos pačios nuspręstų savo likimą, kitoms nesikišant ir pasitarimų baze laiko 8 punktų pasiūlymą. Kinų vyriausybė remia Vietnamo, Laoso ir Kambodžio tautas, pritaria S. Vietnamo pasiūlytiems 7 punktais.

Nesileidžiant į kitas smulkmenas, tuojau aiškėja, kur susitarta, kur ne. JAV ir Kinijos vyriausybėms rūpi palaikyti diplomatinis ir prekybinius ryšius ir toliau derėtis. Tuo tikslu Niksonas pakvietė Čou En-Lai atvykti Amerikon, o Kinijos premjeras du JAV senatorius į Pekiną. Didelė dauguma JAV piliečių pritaria prezidento žingsniams ir tikisi, kad tarp tų dviejų valstybių įtampa atslugs.

Rusai, žinoma, į tas derybas žiūri iš kito taško. Maskvos radijas taip pasakė: "Nuolat aiškėja Kinijos pastangos sudaryt sutartį su JAV, kad galėtų pulti Rusiją ir socialistinę tautų bendruomenę." Tačiau, nors rusai puola Kiniją, Brežnevas ir Kosyginas tyli, nes nori, kad Niksonas šiomet atvyktų Rusijon, kaip yra pažadėjęs. Gal tuokart labiau prablaivės politinis dangus.

T. Br. Krištanavičius, S. J.

NEPAKEIČIAMAS DRAUGAS

Tėvas Kristanavičius vieno pasimatymo metu pasė prof. Ivinskio, kodėl jis netampas kunigu. Tai užtikrintų jam pragyvenimą ir jis galėtų be jokių rūpesčių atsidėti vien istorijai.

Profesorius atsakė: "Kad man patinka mergaitės."

- O kam jos nepatinka, šelmiš-Kai atšoviau profesoriui. - Manai, kad jos nepatinka Juozui, ar man? Bet, apskroję žmona ir vaikais, ar galėtumėm tiek darbuotis, kiek dabar darbuojamės?

Profesorius atsakė, jog jis linkęs šeimos gyvenimą. Kita proga manęs paklause, ar nereiktų jam vieną turtinges Afrikos lietuvą atvykusios Romon. Bet tos lietuvės niekuomet nematęs, negalėjau jam nieko patarti. Bet kai jam pasiūlyta vadovauti Vasario 16 gimnazijai, tai patariau nesutikti, nuo to būtų nukentėjęs jo mokslinis darbas. Su tuo jis pilnai sutiko.

Amerikoje

Sugrįžęs į Italija 1954 m. vėl sutikau tą mielą bičiulį ir kun. J. Vainorą, su kuriuo taip pat per eilę metų dažnai susieidavome. Nebeatsimenu, kuriais tai metais prof. Ivinskis aplankė mane Čikagoje ir Kolumboje, Michigane. Tuo metu Kolumboje viešėjo prof. Matas Krikščiūnas ir gen. St. Dirmantas, su kuriais turėjau susijęs žvejybos ir nuoširdžių bičiulystės ryšiais. Vėliau su prof. Ivinskiu retai tesusirašinėjome. Turėjau šeimą ir istorija, man stambios. Bet, gimus jo sūnui Kestučui, jis man tuojau parašė, kad "sūnus ant galvos turis žymiai daugiau plaukų, negu tėvas."

Prof. Ivinskis bandė įtraukti mane į politinį lietuvių gyvenimą ir parašė prof. Brazaitis mane aplankyti. Tačiau nei prof. Ivinskis, nei prof. Brazaitis manęs "neatvertė". Tačiau didelį lietuvių susiskaldymą tik galvojau, kaip būtų galima juos sujungti.

"Nedegink žvakes iš abiejų galų..."

Kartą prof. Ivinskis patarė man pailsėti ir "nedeginti žvakes iš abiejų galų." Nežinau, kodėl turiau silpną bė Jums viską išlieti. Tada ant dūšios geriau", rašė. Paskutiniame laiške "išsiliejo" vienu svarbiu klausimu, kuris dabar yra laimingai išspręstas. Prof. Ivinskis taip pat prašė atsiųsti jo sūnui lietuvišką mišiolą. "Garbusis Tėveli, gelbėkit Zenučiui, kaip jau nekartą gelbėjot. Žinoma, mišiolą tuojau nusiunčiau, o kai išgirdau, kad prof. Ivinskis į miręs, susikaupiau, kiek galėjau, atlaikiau už jį šv. Mišias.

Prof. Ivinskis buvo labai taurus žmogus, didelis istorikas, vidutinai politikas, giliai tikintis katalikas, kruopštus darbininkas ir nepakeičiamas daugelio žmonių draugas. Norėčiau mudviejų mintys kartais išsiskirti, bet širdys - niekuomet. Jo ankstyva mirtis yra didelis nuostolis ne tik jo šeimai, giminėms, draugams frontininkams bei ateitininkams, o ir visai lietuvių tautai.

PIC-NIC

Um dia com muitas esperanças; a alegria a pairar no olhar de cada criança; um momento propício para compartilhar da euforia que em cada coração está submissa.

Formam-se grupos, pede-se carona, fecham-se as portas e dá-se a partida...

É iniciada a grande jornada... Crianças às janelas, admiram as paisagens que correm aos seus olhos.

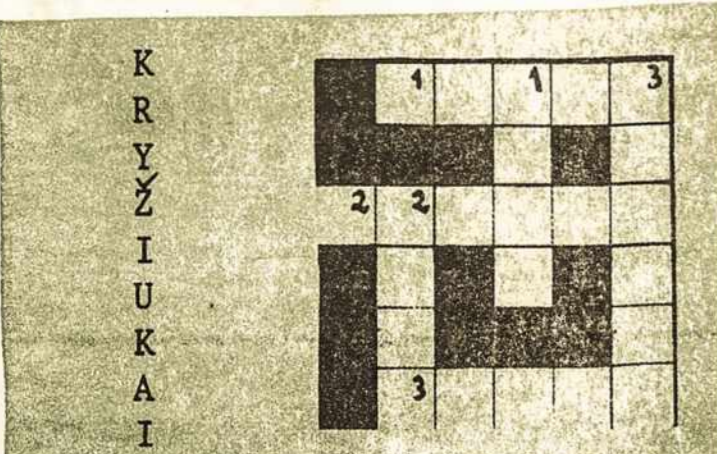
Pais, filhos, avós, todos com a mesma idade. Cada qual procura dar de si, um pouco do pouco que lhes restam. Assim, caminham juntos, lado a lado, num passo estreito, todos ao encontro da felicidade que não tardou a vir.

A estrada, o caminho, a repêsa, o mórro, as árvores, o altar, a casa, faziam deslumbrar a todos, um palco onde os próprios artistas valiam-se do encanto.

Uma corrida na água, um apito à boca, e um aviso à turma: -É hora da missa!

A retirada é rápida, e a missa é celebrada; todos se reúnem e é participada uma mensagem Divina...

É muito importante ter amigos, mas o mais importante é fazer amigos. Para tanto, esse nosso encontro, nos fez mostrar que, a cada instante, a cada sorriso florescia uma amizade. Ouve-se: "Olha o churrasco" →.

Skersai:

1. Lipam i .....
2. Užpuolikai, ko jūs vis mūs žemg .....
3. Kas danguj šviečia.

Isilgai:

1. Mergaitė supa savo .....
2. Ūkininko namas ir laukai.
3. Ką daina sako? "Pasvarstyk ....."

Ryvant

JAUNYSTĖS AIDAS

PASAULIO LIETUVIS

AUSTRALIJA

Espera! Por que é que saímos da América do Sul e fomos para tão longe em vez de visitar a América do Norte ou a Europa? Simplesmente porque precisamos de tempo para escrever cartões postais às nossas famílias aqui em São Paulo, Pôrto Alegre, Belo Horizonte ou Rio. Certo?

As distâncias na Austrália também são grandes. Há núcleos lituanos em Sydney, Victória, Perth, Adelaide, Melbourne, etc., a maioria são imigrantes recentemente vindos (há 25 anos). Se quiser saber mais a respeito deste país, procure uma enciclopédia, porque nós vamos ficar entre os nossos conhecidos.

Conhece aquela lenda ou história dos lituanos trabalhando no mato, cortando árvores o dia todo? Pois bem, saíu um homem dentre as árvores, com aparência de um homem primitivo dos tempos pré-históricos, isto quando ele escutou a conversa dos homens "civilizados". O homem do mato só sabia dizer uma coisa na língua dos trabalhadores - o Pai Nosso em lituano.

Voltamos às cidades. O número de lituanos, com famílias e tudo, alcança 8 ou 10 mil pessoas. A juventude, pertence em geral, aos escoteiros lituanos (e bandeirantes) ou a juventude católica "ateitininkai", que nós também temos aqui em SP.

Há muitos grupos esportivos, que se sobresaem nos jogos de futebol, xadrez, natação, etc., isto entre os lituanos, estonianos e letonianos - e também os outros australianos.

Cada dois anos mais de 400 escoteiros e bandeirantes participam de um acampamento de todas as comunidades, e nos outros anos da sua cidade só, por causa das grandes distâncias. E há grupos de danças fol-

clóricas, um teatro de juventude, corais, grupos estudantis.

Os jornais são dois: "Mūsų pagotė" (Nosso Lar), e "Tėviškės Aidai" (Ecos da Pátria), ambos com secções para a juventude, como o Mūsų Lietuva.

Os vizinhos mais próximos são os lituanos da Nova Zelândia - apenas cem pessoas, mas eles também mandam os seus representantes aos congressos mundiais de lituanos. Ninguém quer ficar para trás.

Os lituanos da Austrália receberam muitas visitas durante os anos recentes, os soldados do exército norte-americano de origem lituano, que, esperando encontrarem mais lituanos lá, passaram as suas férias na Austrália, antes de voltar ao Vietnam do Sul.

Se quiserem, vamos ver um pouco da Ásia e África antes de parar na Europa, mais perto da Lituânia.

ooooo

→ Pic-Nic

Uns e outros entreolham-se e exclamam:- Que gostoso; tá genial! Hum, que delícia! Quem foi que preparou o churrasco? E o mólho? Puxa, tá é me deixando com água na boca...

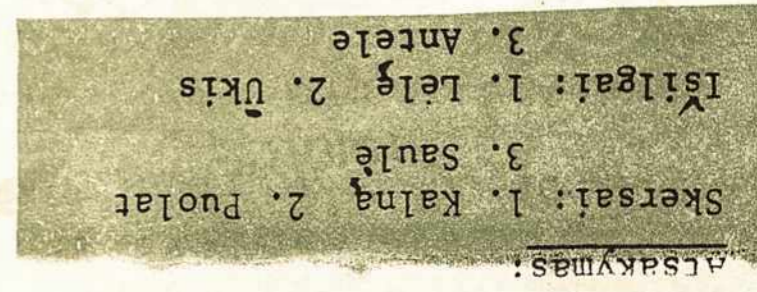
Bem, chega de mastigar, vamos escalar o mórro...

É dado um sinal (o apito), um aviso e já... a partida.

São 2 grupos que se arrastam pela terra, é um padre que permanece no campo neutro, são os defensores que cuidam das bandeiras, é o ataque, e ouve-se:- Ele já foi pēgo!... Ninguém tirará a bandeira, não!... Ela está bem segura, entendeu? olha êle, cuidado!

O único descansado é aquele que está lá, no campo neutro; sabem de quem escrevo? Acredito, que já deu pra desconfiar... (só podia ser o kunigėlis)

Uh, Uh! ei-lo que surge!.. o Kunigas Šileika, todo sorridente, avisando que o programa iria começar, mas... eis que, é necessário um reforço para cantar a continua opera.

NR 24

MŪSU LIETUVA Ilgiesiems

- Alŷvos
- Bijūnas
- Jurginas
- Lelija
- Mėta
- Našlaitė
- Nasturka
- Narcizas
- Ožkabarzdīs
- Pinavijs
- Rožė

- Rūta
- Snieguolė
- Tulpė
- Žibuoklė

A	V	P	I	N	A	V	I	J	A	L	M	A
T	E	L	O	U	G	E	I	N	S	T	O	L
U	Z	R	T	N	A	R	C	I	Z	A	S	Y
R	I	S	N	A	S	L	A	I	T	E	A	V
I	B	R	S	S	A	N	I	G	R	U	J	O
T	U	O	Ž	K	A	B	A	R	Z	D	I	S
K	O	Z	N	A	S	T	U	R	K	A	L	Z
N	K	E	S	T	U	L	P	E	T	I	E	A
Z	E	N	S	T	P	K	N	E	O	M	L	J
O	R	T	N	L	I	O	M	R	P	Z	L	Y
B	I	J	U	N	A	S	J	T	O	B	M	L

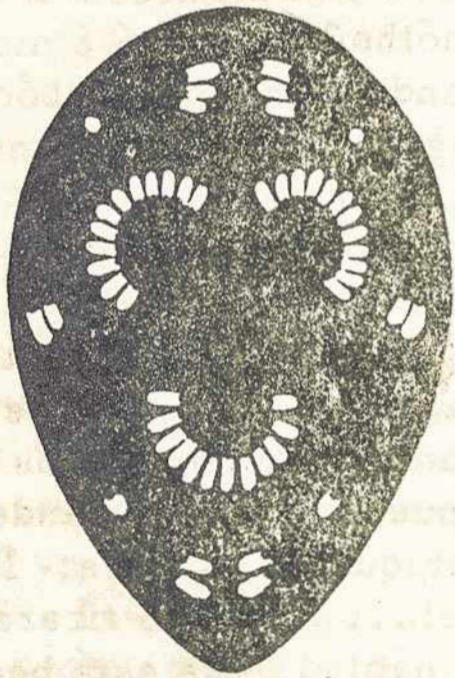
Man gerklę skauda.....

K. VALAUCIŪNĖ

V. J. JOSIS

Symu duos is mardu
Alytaus... 1928

VĖLYKOS...

Globoja S.P.
literatūros
ratelis

LITERATŪRA - DAILĖ - MOKSLAS

ŽMOGUS, KURIS

VI

Malba Tahan
SKAIČIAVO

Tris dienas vėliau, jau buvom netoliese Sippar miesteliuko griuvėsių - kai atradom nugriuvusį ant kelio vargšą pakeleivį, apiplysusį ir sužeistą.

Suteikėm jam pagelbą ir nuo jo pačio išgirdom apie jo nuotyki.

Vadinosi Salem Nasair, ir buvo vienas iš turtingiausių Bagda pirklių. Grižtant, prieš keletą dienų, iš Basora, su didele karava, el-Hilleh keliu, buvo užpultas Persijos dykumų bastūnų. Karavanas buvo išvogtas, o jos apsauga žuvo beduinų rankose. Jis - pats savininkas - stebuklingai išsigelbėjo smėliu apipiltas tarp savo vergų lavonų.

Ir, baigdamas savo nelaimės pasakojimą, paklausė skausmingu balsu:

- Gal turit ką nors valgomo, musulmonai? Jau beveik, beveik mirštu iš alkio!

- Turiu likusias tris bulkutes - atsakiau.

- Turiu dar penkis! - pridėjo, šalia stovintis, Skaičiuojantis Žmogus.

- Gerai - pasiūlė Šeikas - sudėkim bulkutes į vieną ir susidėkim visi bendrai. Kai pasieksim Bagdą prižaduo užmokėti 8 auksinius už suvalgytą duoną.

Taip ir padarėm. Sekančią dieną, saulei leidžiantis, pasiekėm Bagdą, tą garsų miestą, Rytų perlą.

Einant skersai per gražią aikštę, susidurėm veidu į veidą su iškilminga eisena. Prieky, ant puikaus žirgo, jojo galingasis Ibrahim Maluf, vienas iš vizyrų (Persijos ministrų).

Vizyras pastebėjęs mūsų kompanijoj šeiką Salem Nasair, pasišaukė jį, sustabdęs savo galingą apsaugą, ir paklausė:

- Kas tau nutiko, mano drauge? Kodėl matau tave grįžtant į Bagdą nuskurdusį ir apiplysusį, dviejų nepažįstamų žmonių draugystėj?

Nelaimingasis šeikas viską smulkiai papasakojo galingajam ministrai kas jam atsitiko kely, negailedamas pagyrų mūsų atžvilgiu.

vertė Rymantė Steponaitytė

* * *

VIENA SAULĖ DANGUJE yra Marijos Saulaitytės antra poezijos knyga - pirmoji išleista buvo KAI MES NUTYLAM, kaip ir naujoji, susilaukė palankios kritikos. Jos eilėraščiai trumpi, santūrūs, žodžiai ūpeistingai parinkti, mintys ir vaizdai gražiai simboliniai išreikšti. Išleido Akademikų Skautų leidykla Gaiva, 1971 metais.

FILMŲ PASAULYJE -- São Paule dabar eina trys filmai su lietuviais aktorais. Prie pereitame nr. minėtų Alguem atras da poarta su Charles Bronson, A virgem e o cigano su Joana Shimkus, pridėtinai O ultimo safari, kurio zvaigzde yra Kaz Garas (Kazimieras Gaižutis), užaugęs JAV-se, dažnai pasirodęs televizijos programose. Dalyvavo ateitininkuose, lankė eilę metų lietuistinę mokyklą Waterbury, Conn. JAV

IŠ MOKSLO IR TECHNIKOS PASAULIO

ERDVĖ IR ŽVAIGŽDĖS

Kai gražią naktį pasižiūri į dangų, atrodo, kad dangus pripildytas žvaigždžių. Bet iš tikrųjų erdvė yra tikrai em

vi - tuščia. Seniau žmonės manydavo, kad dangaus viršus yra 'skliautas', toks didelis dangtis su skylėmis.

Nuotoliai tarp žvaigždžių labai dideli, nors ir jos atrodytų arti viena kitos.

Kai kurie mokslininkai mano, kad, kai žvaigždės 'miršta', užgęsta, jos pavirsta į vadinamas 'juodas duobes', kurios kaip koks siurblys į save traukia šviesą ir energiją taip smarkiai, kad net spindulėlis šviesos neišeina - ir todėl jų negalima matyti. Pagal šią teoriją apie 90% visatos (universo) būtų šioje tamsioje ir tankioje formoje, mūsų instrumentų neižiūrime.

Tolimuose žvaigždynuose (galaxia), vadinamuose 'Seyfert', radijo spinduliai parodo žvaigždes, net 12 bilijonų, kurių tarpe susidūrimai įvyksta kartą per keturis mėnesius, pakeisdami šviesos stiprumą ir jų judėjimą pagreitindami.

Radijo astronomija surado šešių rūšių žvaigždes nuo jos išradimo prieš 40 metų. Jos skirstomos pagal duodamą signalą - kai kurios yra ūkai, likę iš susprogusių žvaigždžių, kitos yra plazma, kuri pradeda švytėti. Bet daugumą žvaigždžių mes išsivaizduojame kaip savąją artimiausią - mūsų saulę. as

KEISTAS DARBININKAS

- Kaip jums patinka naujasis darbuotojas?

- Kožkoks nenormalus, ar gadintais nervais...

- Kodėl?

- Kai tik ateina į darbą, tuojau pat sėda prie stalo ir pradeda dirbti.

SENELĖS PASIPIKTINIMAS

Senelė, pamačiusi savo dukterėčią, dėvinčią madingą, su giliu iškirpimu, suknelę:

- Ir tau mama leidžia dėvėti tokią begėdišką suknelę?

- Taip, nes toji suknelė yra mano mamytės.

AFRIKOJ

Vienas turistas paklydo, pametė vadovą ir beklaidžiodamas pateko pas vietinius. Šie apstoję jį, draugiškai iškratė kišenes, vienas radęs žiebtuvėlį uždegė ir sušuko:

- Stebuklas.

Turistas stebėjosi, gi vietinis vėl sušuko:

- Stebuklas, dar nė vieno žiebtuvėlio nebuvau radęs, kuris užsidegtų iš karto.

NEBAIKŠTUS ARKLYS

Airį paklausė, ar jo arklys nebaikštus.

- Visiškai ne, - atsakė airis. - Jis dažnai praleidžia naktį vienas tamsioje arklidėje.

GREITA ORIENTACIJA

Televizijoje merginos, nusimesdamos drabužius, demonstruoja šokius. Motina, norėdama, kad jos sūnus nežiūrėtų, sako:

- Eik miegoti. Matai, jau ir artistė rengiasi eiti gulti...

BAISUS SAPNAS

Mano senelės praėjusią naktį sapnavo baisų sapną. Jis sapnavo, kad Rūta Kilmonytė mušėsi su jo žmona dėl jo, ir jo žmona laimėjo.

BUITIS IR BAIMĖ

- Ot gausi nuo mamos pipirų, - bara Audra broliuką.

- Neduos. Jų sunku gauti - ką į sriubą dės... - atsako broliukas.

"Šluota"

JUOZAS KRALIKAUSKAS

MINDAUGO NUŽUDYMAS

Ugi taip jis užsimojo viską išversti!

- Ir ne koks iš svetur kryžiokas! - stebisi Girdelis. - Gi Kernavės viešpatis! Lietuvos "rek-sas"!

- Tesaugo dievai Lietuvą nuo tokių reksų! "Mūsų reksas" sukos taip, kaip kryžvorai jį pažaboje ir užsėdę mokė. Apsizadėjo brukti saviesiems svetimą dievą per prievartą. Užteko Vaškiui apspiauti kryželį, kad jam atpliektų dvidešimt. Va, negana dar baiminti. Še, gązdina baisiomis bausmėmis net ir po mirties: pragaru ir siaubingais kankinimais be jokios pabaigos. Ar jis Lietuvos valdovas, jeigu beniekinas dievus ir senolių papročius?

- Regime, koks jis mūsų! - Girdelis žvengteli piktu juoku. - Tiek tevertas, jeigu priešams dalija žemes!

- Ką tiktai žmogus bedaro, jis arba stato arba griauja, taiso arba gadina. O ką Mindaugas daro? Ugi viską vertė ir griovė, net dievus. Sukišo varžovų rikių pelenus į molį. Tai galop ko gi belauks nešokęs, lyg proto netekęs, prieš senolius ir net dievus.

- Betgi jau dešimt metų. O Mindaugas - nei susirietęs juodas, nei liežuvį iškišęs mėlynas.

- Atiteka jam dievų bausmė, lygu vanduo. Atseka jo kaltybės, lygu diena naktį.

Girdelis tyli ir mąsto. Paskui nus-temba:

- Tai katro gi jis nūnai galop tikėjimo: dar paklydėlis ar jau atgal atsivertėlis?

- Ugi kas jį žino? Gal abiejų. Gal nė katro.

- Taigi. Jis viena sako, kita galvoja.

- Nė greitasparnis vėjas jo misles nebesugaudys. Labai gudrus ir suktas.

- Žemaičiai, kad įmanytu, jį geldoje nuskandytų.

- Parnui juka jau paleista. Tur būt žinai? -

Vygrė juodais blizguliais spinksi į Girdelį. - O gal...?

Pabūna tylėdami.

Parnus! Vienas pagrindinių Mindaugo ramsčių ir vadų. Jo motina kadaise buvo Mindaugo motinos bičiulė. Bet anuomet - Tautvilos didžiajai sąjungai Mindaugą Kernavėje apgulius - Parnus nebeteko dešinės rankos. Nuo to jis jau į žygius nejojo ir būrių daugiau nebevedė - vaizbūnu tapo. Ir per keleris metus, kokia gi neregėtą negirdėtą prekybą jis išplėtė: vašku ir medumi, ašvom ir kalavijais, druska ir vilnoniais audiniais, geležimi ir sidabru, kailiais ir šilkais...

Parnus buvo daugel kartu buvęs ir užtrukęs svetimose šalyse, anom kalbom šnekėti mokėjo. Ir visa, kas tik nauja, jį traukė. Buvo gerai prisižiūrėjęs į krikščionių didžiūnus, pažinęs riterių elgseną ir papročius, sutikęs daug gudrių žmonių. Visad gerai nusiteikęs ir šypsas, jis buvo artimiausias Mindaugo bičiulis ir patarėjas. Nė vienas kitas nė-

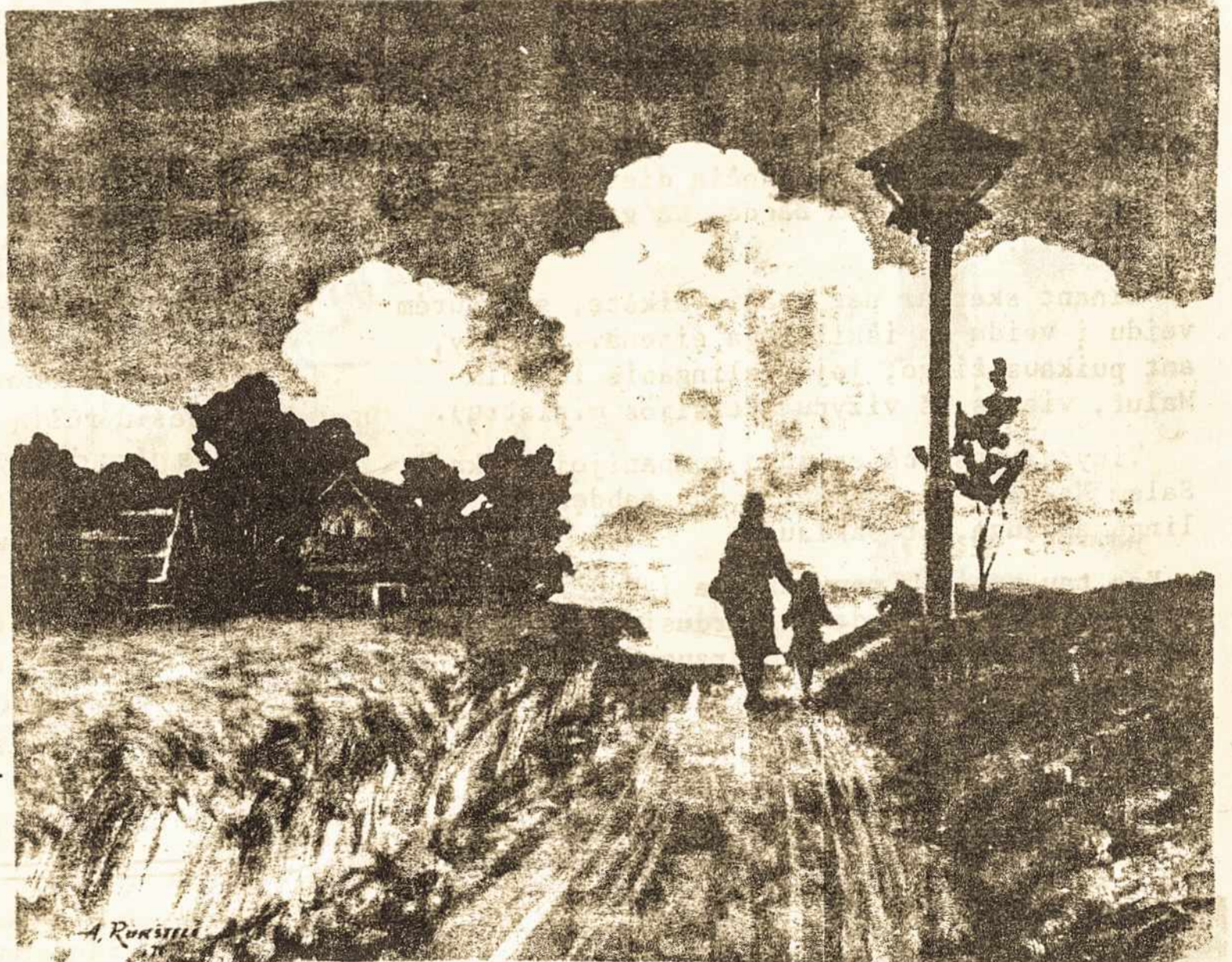
ra tiek prisidėjęs, kad Mindaugas priimtų krikščionybę ir karūnuotųsi Lietuvos reksu. Tai jis įtikino Mindaugą, jog šis pražus, jeigu neapsikrikštys. Girdi, esame jau iš visų pusių krikščionių apsupti. Kur tik benukeliausi, kurioje tik šalyje bebūsi, - Jau visur krikščionys. Ten visi rikiai ir karaliai jau tik krikščionys. Pagal Parnų, krikščionybė - tai pažangos nešėja ir gelbėtoja iš apsupimo. Dėl Mindaugo krikšto ir karaliaus karūnos Parnus buvo nukeliavęs net pas patį vyriausiąjį krikščionių krivę...

Nejaugi visa tai galėjo būti užmiršta ir jam atleista? Senoliai rūstavo, žalčiai šnypstė: negali praeiti išdavikams neatkeršyta! Senolių eilė po eilės šnarėjo rūščia šnara medžiuose ir ugnį: negali praeiti neatkeršyta! Moliakalniai, klampios balos ir žyniai: negali praeiti neatkeršyta! Ir štai - geros progos galop išlaukus, Parnus buvo priverstas ištempti savo kinkas ir iškišti liežuvį...

Girdelis akimis užkliūva krivės ranką. Tokia balta, tokia gi balta. O tu mėlynų gyslų tankumas! Jose teka to paties senolio kraujas: ir Daujoto kraujas kuris sustengo po ledu...

Ši ir antroji krivės ranka - be rodomuju pirštu. Girdelis žino: kairės rankos pirštą Visagina nukirto tą pačią dieną, kurią Mindaugas priėmė krikštą. Nukirto ir sudegino. Po dviejų metų - ir antrosios rankos pirštą: Tadien Mindaugas priėmė Lietuvos reksos karūną, auksu apgaulingai spindinčią...

- Pusė Mindaugo bėdos iš to, kad jis jau nebetoks, koks buvo; ir kad jau nebėra to, kas buvo. O antra bėdos pusė - iš jo galybės. Kuo jis galinges-

Antanas Rūkštelė

Sugrižimas /aliejus/

nis, tuo beatodairiškesnis. Ir šit, sijonėlis gali parklupdyti valdovą.

- Nejaugi galėtų? - Vygrė besigilina.

- Jeigu iš tikrųjų teisybė, kad jis perima tą moteriškę, Mortos seserį Ulę. Kad dargi iš daug jaunesnių rankų. Ir ne bet kokių rankų. Oi gali - palinguoja galva krivė.

- Tai sakai, dėde, jis jau bėdoj?

Girdeliui giliai įkrito visa, ką sakė krivė. Na, iš tikrųjų. Ir Vaišvilga, ir antros pačios vaikai. Nėgi jau jam dabar ieškoti trečios? (Bus daugiau)

FININGOS VEIKLOS SIEKIANT
tęsinys iš trečio psl.

osios bendruomenės nariai. Žinoma, čia jame galvoje tik laisvajame pasaulyje gyvenančius lietuvius, nes mūsų ryšiai su Lietuvoje gyvenančiais yra per daug suvaržyti ir per daug apriboti. Tad mes, visi išeiviai lietuviai, sudarome lyg "mažąją Lietuvą", kurios tikslas -- burtis į darnią veiklą, organizuotis, dirbti, kad "didžioji Lietuva" būtų laisva ir nepriklausoma, kad mes galėtume arba jai grįžti, arba, kad ir čia palikę, su ja nekliudomi bendrauti ir jai padėti.

Gal būtų prasmingiau rinkti ne JAV LB Tarybą, bet Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Tarybą, kuri būtų lyg tos "mažosios Lietuvos" seimas. Vlikas būtų Užsienio reikalų ministerija; Švietimo Taryba -- Švietimo ministerija; Kultūros fondą reikėtų perorganizuoti į kokią nors Kultūros ministeriją ir duoti jai aiškesnį veidą ir aiškesnius uždavinius, negu dabar turi Kultūros fondas. Na, o kas būtų Algas? Aišku -- Užsienio reikalų ministerijos Vliko padalinys, palaikęs ryšius su JAV vyriausybe, jeigu jis tuos ryšius galėtų geriau palaikyti, negu pats Vlikas.

Kiekviena minėta institucija turėtų labai aiškiai savo veiklos dirvą ir viena kitai nekludytų, bet padėtų. O tiek ginčų sukėlusį pinigų rinkimo klausimą 16-tosios vasario proga taip pat būtų galima labai lengvai išspręsti: arba susitarti, kad jie eitų kuriai nors vienai institucijai, arba aukų lapeliuose būtų galima pažymėti, kuriai iš jų ir kiek aukotojas skiria.

Taip pat daug kam nepatinka dabartinis Vliko sudarymo būdas. Jį sudaro esamų ar buvusių partijų atstovai. Tuo būdu norima pabrėžti jo tęstinumą ir, gal būt, jam duoti daugiau svorio. Būtų galima labai abejoti, ar jis, tokiu būdu sudarytas, turi daugiau svorio kitų vyriausybių akyse. Žinome, kad diplomatinėse sferose tęstinumas pripažįstamas tik diplomatinei tarnybai, o į kitas institucijas žiūrima kaip į išeivių kūrinius. Tad jeigu demokratiniu būdu visų išeivių būtų išrinkti atstovai į Vliką, jis turėtų ne kiek mažesnę autoritetą. Galima net galvoti, kad dabartinis jo sudarymo būdas svetimtaučiams gali gana keistai atrodyti ir mus nekaip atestuoti. Jie galėtų taip pagalvoti: "Jūs, tokia maža tik trijų milijonų tauta, buvote ir esate susiskaldę net į keliolika partijų? Tad visai nenuostabu, kad ir nepriklausomybę praradote!"

Dar viena abejonė ir Lietuvių Bendruomenei. Ką žin ar būtina reikalingos tos dvi lygiagrečios institucijos: Tarybos prezidiumas ir Centro valdyba? Ar visas vadovavimo ir organizavimo funkcijas negalėtų geriau atlikti tik viena institucija? Jeigu yra daug veiklos sričių ir daug darbo, tai galima steigti įvairias specialias komisijas, kaip dabar jau ir stengiamasi daryti.

Tai yra kelios mano asmeniškios mintys. Neteigių prisipyręs, kad jos būtina teisingos. Gal aš klystu. Būčiau labai dėkingas, jeigu kas nors tas klaidas nurodytų.

*Už tris spalvas vaikų
pulapyje kaltos tik J. Antanos
Saulaitis! Ačiū!*

RIO

**KUN: JUOZO JANILIONIO
VARDINIŲ IR 80 M. SUKAKTUVES**

Kovo 19 Rio de Janeiro katedroje susirinko apie 50 tautiečių ir bičiulių brazilų atšvęsti sukaktuves. Iškilmes prasidėjo 11 val. Mišiomis, kurias atnašavo pats jubilatas. Koncelebravo kunigai prel. Z. Ignatavičius prel. P. Ragažinskas ir kun. H. Šulcas, kuris ir pasakė pamokslą dviem kalbomis.

Po Mišių ten pat, katedros prieangyje jubilijatą sveikino p. Teklė Savickienė, gi jos dukra Clélia Savickas-DeMatute sveikino ir padainavo "quem foi".

Jautriais žodžiais į sveikinimus atsakė pats jubilatas, pabrėždamas, kad tai daras lietuvių kalbą, kadangi tai jo motinos kalba ir jos kalba jis nori išreikšti savo dėkingumą ir džiaugsmą.

Buvo padainuota "Ilgiausių metų" ir sekė užkandis, kurių metų žmonės smagiai šnekučiavo ir bendravo. Iš SP dalyvauti šventėje atvyko savu automobiliu pp. Jonas ir Aldona Valavičiai, kurie ir pavežino prel. P. Ragažinską bei kun. H. Šulcą.
Dalyvis

RUOŠIASI KONGRESUI-iš 19psl.

dalyvavusi taut. šokių mokytojų kursuose JAV-se liepos mėnesi; Arletė Bumblytė iš Sąjungos; Arletė Dilytė - Žilvičio ir ateitininkų narė; Teresė Jočytė, agronomijos studentė, Nemuno šokėja; Rimgaudas Juraitis, ML jaunimo puslapio bendradarbis, mokytojas, literatūros ratelio narys; Živilė Juraitytė, istorijos studentė, bendradarbiaujanti ML-oje, literatūros būrelyje ir Šv. Kazimiero mokyklėlės mokytoja; Julija Kraujelytė, ilgame Zelinės veikėja.

Jonas Lukoševičius, Nemuno vadovas ir taut. šokių mokytojas, atstova-

vęs Braziliją pirmajame PLJK ir buvęs taut. šokių mokytojų kursuose JAV-se; Emantė Mikuckytė, ML bendradarbe, Aušros choro nare, Nemuno šokėja, biomedicinos studentė; Ona Petraitytė, lit. būrelio narė, Nemuno šokėja, ML bendradarbė, baltų komiteto SP-se narė; Jonas Silickas, Žilvičio šokėjas; Arūnas Steponaitis, Brazilijos JK komiteto pirm., baltų komiteto išdėininkas, dalyvaujas ir literatūros ratelyje, matytas SP-scenose; Vilma Šimonytė, priklausanti Nemuni ir pasiūlykianti veikloje bendrai; Julius Lunelis, vadovavęs Lapei snapei ir dabar Nemuno šokėjas; Laima Vosyliūtė, ateitininkė, žilvitiė, ką tik baigusi sekretorės mokslus; Wilma Žvingilaite, advokatė, atstovaujanti ir Sąjungą.

Nors liko vos keli mėnesiai iki kelionės, JK komitetas tikisi, kad išrinktieji rimtai ruošis atlikti savo pareigą ir gražiai atstovauti Brazilijos jaunimą.

Jane Žaidytė, 17 metų, baigė normal kursą Instituto de Educação ir techninį pianino kursą Conservatorio Brasileiro de Musica. Išlaikė

egzaminus pianinui studijuoti Escola Nacional de Musica RJ federaliniame universitete.

DIDŽIOSIOS DIENOS

Užbaiga

neperdaugiausia.) Kas ėjo, tas nuo širdžiai ir dalyvavo. Klausimas: Kodėl dabar tiek mažai žmonių be matome per tas Didžiasias dienas bažnyčioje? O net ir Velykų ryto procesijoje ne tik šventorius tapo per erdvus, bet kartais ir pačioje bažnyčioje matyt gerokų skylių. Ar tai kartais ne todėl, kad tėveliai ir dvasiškija nesugebėjo įskiepyt jaunosioms kartoms pagarbos ir meilės toms Didžiosioms Die-noms? Ir religiniu ir tautiniu požiūriu jos yra labai brangios. Ver-ta pasistengti.
J.K.

MŪSU PADANGĖJ

RIO DE JANEIRO ŽINIOS-9 psl.

PARENGIMAI - - -

Lietuviu Sąjunga Brazilijoje kovo 26, sekmadienį, 13 val. Rua Lituania rengia PIETUSŲ mūziką. Norintieji dalyvauti yra prašomi iš anksto pranešti telefonu - 93-54-70 ar 273-5851.

Valdyba

Šv. Juozapo vyrų brolija balandžio 16 rengia pikniką Praia Grande.

Rengėjai - Vyrų Brolija

L. B. RINKIMAI

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės rinkimų visi daviniai ir galutiniai rezultatai bus paskelbti sekančiame ML numeryje. Dar yra gauta balsavimo vokų paštu.

Todėl sekmadienį, kovo 26, 19:00 val. Jaunimo namuose yra kviečiami visi rinkimų komisijos nariai pasirašyti ant rinkimų komisijos sudaryto akto.

BAIGSIS LIETUVIAMS LAIKAS

skrendame!

Tautiečiai, Jūs, kurie dar norite prisidėti prie jaunimo, keliaujančio į II Jaunimo Kongresą, prašome skubiai įsigyti bilietus.

Laikas bėga ir jau už trijų mėnesių skrisime į JAV. Lėktuvas pildosi greitai ir vietų nerezervuojaime tiems, kurie neįmokėjo.

Skridimo pinigus (2.314,00) mokėti ir dokumentus tvarkyti galima per Sr. Arnaldo, Sr. Donato ar Sr. Roberto per SPARK-Viagens e Turismo, rua Bráulio Gomes, 37 (centre), tel. 36-39-88, 37-1652, 35-53-25.

Lietuviai, vykime kartu, išnaudokime šią retą progą pigiai ir maloniai pasivažinėti. Padėsite jaunimui ir patys atjaunėsite smagioje nuotaikoje, kurią suteiks toks ypatingas įvykis, kaip Kongresas.

Brazilijos lietuviams rezervuotos vietos nuo kovo 31 užleidžiamos brazilams, pasibaigus dviejų mėnesių laikotarpiui nuoregistracijos pradžios.

Kongreso atstovai ir šokėjai ir

ŠOKĖJAI IR ATSTOVAI JAU PARENGTI JAV!

Atstovų sąrašas pirmame puslapyje, šokėjų sąrašas šiame puslapyje.

Kovo 20 JK komiteto kontrolės komisija patvirtino SP tautinių šokių grupę, kuri šoks Čikagoje, IV Laisvojo pasaulio lietuvių tautinių šokių šventėje liepos 2. Grupę sudaro 11 mergaičių ir 9 vyrai.

Mergaitės: Ona Petraitytė, Emanetė Mikuckytė, Elena Bareišytė, Sonia Bareišytė, Sylvania Aradzenko, Rosely Pustelninkaitė, Teresė Jočytė, Kristina Valavičiūtė, Laima Vosyliūtė, Silvija Bendoraitytė ir M. Aleknavičiūtė.

Vyrai: Robertas Magila, Julius Tijunėlis, Petras Bilevičius, Robertas Bilevičius, Reinaldas Mielli, Antanas Aleknavičius, Jonas Silickas, Arnaldas Zizas, Klaudijus Dylis.

Šiai jungtinei SP jaunimo tautinių šokių grupei vadovaus Jonas Lukoševičius.

ŠV. JUOZAPO ATLAIDAI

Vila Zelinoje buvo atšvęsti gana simpatiška. Gražus oras nešė savime gerą nuotaiką. 11 val. per aikštę prieš baznyčią praėjo giedanti procesija. Šv. Mišias Parapijos globėjo garbei koncelebravo kun. Šileika, T. Bružikas ir kun. Gavėnas. Vietinis ir "Aušros" choras susijungę dailiai sugiedojo kun. G. Šukio "Taikos Karalienės" Mišias. Dirigavo t. J. Kidykas, vargonais palydėjo F. Girdauskas.

Po mišių dalyviai nuėjo į Jaunimo namų "Removę", ir ten buvo atidengtas, pašventintas ir įteiktas jaunimui naujas stalo futbolas, ten pat ištisai šv. Juozapo vyrų brolijos apmokėtas. A. Aleknavičius, viso Zelinos jaunimo vardu, padėkojo už dovaną. Kun. Šileika pabrėžė pedagoginę Jaunimo namų reiksmę, kame žaidimai, pagal šv. J. Bosko mintį, yra taip pat apaštalavimo priemonės, kvietė tėvelius labiau interesuotis jaunimo pramogom ir talkininkauti kunigams asistencijoj.

Sekė linkėjimai Juozapams bei Juozapinoms, atžymėti kuklia dovanėle. Užbaigta stikliuku-"aperitivo".

ATNAUJINO LAIKRAŠTI

Elena Vaivuckienė 25 kr., Ant. Sanauskas 25, Petronelė Katilienė 40, Antanas Kuzma 10, Algirdas Sliesoraitis -100 kr. (Garbės Leidėjas).

I — H I H — I

gi registruojasi toje įstaigoje dokumentų tvarkyti ir bent 20% savo duoklės (120 kr.) įnešti.

Tai ligi greito pasimatymo lėktuve — Arūnas Steponaitis, Brazilijos JK komiteto pirm.

SPORTO LAIMĖTOJAI

Pereitą šeštadienį Sirų sporto klubas laimėjo SP estado krepšinio pirmenybes. Pirmame penketuke žaidžia Raimundas Gurauskas, žaidynėse (72:69) įmetęs 12 tašku. Jo brolis Mindaugas žaidžia Palmeiras klube, kuris liko 4-toje vietoje. Sirų komanda šiuo metu yra SP miesto, estado, Brazilijos ir P. Amerikos čempionai.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Kovo 15 Parque da Moóca mirė Veronika Malinauskas, 66 metų amžiaus, palikdama sūnų ir dukteris bei vaikaičius. Mirė po ilgos ligos ir palaidota V. Formosa. 7 d. Mišios buvo V. Prudente.

Povilas Buitvydas iš Moinho Velho praneša, kad Pittsburghe, JAV, vasario 7 mirė jo sesuo Ona Skūlienė, ką tik sulaukusi 84-ių metų, išbuvusi ligoninėje virš mėnesio. Jos duktė yra Sesuo M. Augusta, dabar dirbanti Pittsburghe. Mišios už jos velę buvo Moinho Velho kovo 19.

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS — APEIGOS —

Lietuviškų pamaldų tvarka São Paulo:

Verbų sekmadienį 11,00 Vila Zelinoje su chorų; Didįjį Ketvirtadienį 20,30 Zelinoje; Didįjį Penktadienį 16,00 Mookoje; Didįjį Šeštadienį 19,00 Mookoje; Velykų procesija ir Prisikėlimo Mišios 6,00 Zelinoje - gieda choras.

Liet. Kat. Moterų susirinkimas sekmadienį, kovo 26, 16 val. Zelinoje.

Liet. Bendruomenės Tarybos posėdis - kovo 28, 20,00 val. Jaunimo Namuose yra šaukiamas paskutinis senosios Tarybos posėdis, kuriame Revizijos komisija padarys pranešimą apie šios Tarybos dviejų metų darbą ir padarys atatinkamas išvadas. Visi Tarybos ir Revizijos Komisijos nariai jauskite pareigą šiame posėdyje dalyvauti.

BLB Tarybos pirm. J. Čiuviniskas.

Su architektūros studentų ekskursija Margarita ir Arlete Bumblytės buvo išvykusios Europon. Apžiūrejo architektūros paminklus ir pirmą kartą savo gyvenime pamatė sniegą.

PILNAS KONGRESO ATSTOVŲ IR ŠOKĖJŲ POSĖDIS JAUNIMO NAMUOSE, SEKMADIENI, KOVO 26, 15 val. DALYVAUTI PRIVALOMA.